

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Főudvarmesteri ábrándok.

Pécs, 1900. július 9.

Bánffy báró csak nem tud belenyugodni, hogy ő bukott ember. A véletlen viszonyok egybehatása egyszer Magyarországra élére állította s ő, aki a maga részéről erre nem szolgált rá egyébbel, mint hirhedt futásával Kossuth Lajos temetése előtt, azt hiszi, hogy neki hivatása az ország sorsát intézni s most, hogy e hivatásából kiszorították mások, arról is megvan győződve, hogy a viszonyokat akként sikerülend átalakítania, miszerint ismét ő kerüljön fölé.

Ezt pedig akként gondolja megcsinálhatni, hogy míg egyrészt rusztikus hajlamainak egész féktelenségével támadja azokat, akik őt a kormányrud mellől kiszorították, addig másrészt kegyeket hajhász s kínálkozik fölfelé és lefelé egyaránt azoknak, akiknek segítségével ismét fölkapaszkodhatni remél.

Sajtóorganumában cikkekkal, kortes utazásaiban beszédekkel iparkodik a tisztelt választó publikum előtt népszerűsége szert tenni a maga sovinizmusának hirdetésével; fölfelé pedig megragad minden kínálkozó alkalmat annak bebizonyítására, hogy kapható mindezenre, a mi Bécsnek kedves s a magyar közvéleménynek ellenszenves.

Ilyen ágoskodás az a cikk is, a melylyel lapja legutóbbi számában propagandát igyekszik csinálni az osztrák-magyar biro-

dalom gyarmati politikájának s tengerre szólítja a magyart.

A nagyhatalmi hóbortban szenvedő bécsi körök s a hadi tengerészet képviselője által hangoztatott eme kalandos politikára nézve annyira egyértelmű Magyarország közvéleménye, hogy előtte még a delegációban is meg kellett hátrálniok a nagy tengeri hatalomról álmódzó kormányfőfiaknak. A khinai fölfordulás alkalmából kapja magát tehát a főudvarmester ur s tele torokkal hirdeti az országnak, hogy ez *szatócscszellem*, mely a vállalkozó hajlam és bátorság szükséges erényét gyakorolni retteg.

A külügyminiszter lapja, a „Fremdenblatt“ tapogató cikket közölt, a melyben hangsúlyozza, hogy haderőnknek a khinai harctéren képviselve kell lennie, mert „ha érdekeink Kínában egyelőre meg csekélyek is, de megvannak és *jelentőségben remélhetőleg még növekedni fognak.*” És a főudvarmester lapjában erre rögtön megcsendül a visszhang, jelezve, hogy ki az Magyarországon, aki itt megérti a külügyminiszter hívó szózatát s az országot az egész nemzet közvéleménye ellenére is kész a kalandos nagyhatalmi politika vontató kötelére akasztani, csak adják meg neki a módot rá azzal, hogy visszaültetik a hatalom polcára.

A külügyminiszteri politikával való teljes egyetértését dokumentálandó, kijelenti abban a cikkben, hogy a mikor a nagy nemzetek versenyre kelnek egymás-

sal a tengeren túl, le kell tennünk arról arról a bizonyos erkölcsi undorról, a melylyel el szoktunk fordulni az ugynevezett hódításvágytól. Mert a világ eseményeibe csak úgy lehet beleszólnunk, ha a világ gazdaságában tevékeny szerepre vállalkozunk; ha messze földön, túl a tengereken, piacot teremünk cikkeinknek. Teremtsünk hát magunknak világpiacot s e célból *építsünk hajókat, szálljunk ki a tengerre, hódítsunk, gyarmatosítsunk!*

Mit törődik azzal a szolnok-dobokai állambölcsesség, hogy annak, aki hódítani, gyarmatosítani akar, először is magának kell kiemelkednie a hódoltságából, szabadulni gyarmati lekötöttségéből. Ha mi mostani közjogi és gazdasági helyzetünkben hódítunk, gyarmatosítunk, nem magunknak hódítunk és gyarmatosítunk, hanem annak, aki minket is gyarmata gyanánt zsákmányol ki. Élő példa rá a magyar vérről meghódított Bosznia, a melyből a valóságban tiszta osztrák provincia lett.

Aztán miféle cikkeinknek keres a főudvarmester ur messze földön, túl a tengereken piacot? Nem látja azt a kínos és mégis eredménytelen erőlködést, a melylyel a hazai fogyasztó piacot akarnók meghódítani a hazai cikkek számára? Mit keres az a tengeren túl, aki idehaza nem tud ur lenni a saját házában!

Erőtől duzzadó nagy nemzetekre hivatkozik a főudvarmesteri sajtó s azok példájából bizonyítja, hogy a világgazdaságban való szereplés mértékétől függ a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az őrszem.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Lachegyi Oszkár.

Sötét, komor éjszaka volt az 18...-iki évben, midőn szolgálati időm a katonaságnál már-már vége felé közeledett. Csendesen, gondolatokba merülve ültem asztalom előtt, számlálva a még hátralevő napokat és hogy hányszor fogok még zászlóalj ügyeleti szolgálatot teljesíteni?

Majd a szülői házba tévedt gondolatom, szerető jó anyámhoz, midőn merengésemből egyszerre egy puskadurranás rázott fel.

Mint zászlóalj ügyeletes, kinek a lakatnyában mindenről felelnie kell, azonnal kardot kötöttem s lerohantam elsőemeleti szobámból az őrségre; ott azonnal az őrparancsnokot kérdőre vontam, kitől azt a választ kaptam, hogy a lövés a laktanyától alig ötven lépésnyire levő lőszerraktárnál felállított őrszemtől eredhetett.

Az őrparancsnokot egy közemberrel azonnal magam mellé véve elindultunk a lőszerraktárhoz, a hol legnagyobb csodálkozásomra

sem az őrszemet, sem pedig mást nem találtam.

Már visszafelé akartunk indulni, midőn halk nyöszörgés ütötte meg füleimet. Rosszat sejtve, izgatottan kaptam az őrparancsnok karjához és egyenesen a hallott nyöszörgés irányában kezdtem magammal vonszolni.

Oda érve, rémülten vettem észre, hogy az őrszem a földön fekszik és puskája két lépésnyire tőle hever.

De rémületem azonnal eloszlott, midőn egy gyufa világítása mellett arról győződtem meg, hogy emberem nem magában tett kárt, miután a vérnek még csak nyomát sem bírtam rajta felfedezni.

A velem hívott közemberrel az őrszemet felváltottam, míg mi ketten a régi őrt karon fogtuk s nagy nehezen a laktanyai őrszobába vezettük, a hol hideg »umschlag«, meg holmi egyéb katonai gyógyszerekkel annyira magához térítettük, hogy kezdetét vehette a kihallgatás, mely a következőképp folyt le:

Az őrszem előadja, hogy tizenegy óraker foglalta el őrhelyét. Gondolatai, hogy hol és merre jártak, azt már nem tudja, de úgy éjtél után néhány perccel a halvány holdfény mellett jól látta, a mint a lőszerraktártól körülbelül kétszáz lépésnyire fekvő erdőszégből egy fekete alak bontakozik ki, melyet ő valamely gazdátlan kutyának nézett és épp azért ügyet

sem vetett rá. De a fekete árny egyenesen felé tartott. Réműletében a fogai vacogtak és térdei megremegtek.

Midőn már annyira közeledett hozzá, hogy a köztük levő térség alig volt harminc lépés, akkor vette észre, hogy a kutyának nézett valami egy jól kifejlett bivaly nagyságával is vetekedik.

Mint ilyen esetben a katonai szolgálata szabályzat előírja, ő puskáját válláról kézbe kapva, egyenesen a még ismeretlen tömeg felé irányította s elkiáltotta: »állj, ki vagy?« De választ nem kapott. Elkiáltotta másodszer is, de már akkor a történetekájához kap és fegyverét megtöltve a feléje közeledő fekete tárgyat célba vette, miközben harmadszor is felhangzott: »állj, ki vagy?« De midőn választ még akkor sem kapott, puskáját a közelgő tárgyra sűtötte, mely a lövés után azonnal a levegőbe ugrott, egy vérfagyasztó hangot hallatott, — a mely lehetett emberi, vagy állati hang — és azzal egy pillanat alatt minden eltűnt.

Rémületében kiáltani akart, de torkán akadt a hang, az ijedtség elvette erejét, míg végre, mint ilyen esetben előfordulni szokott, a jótékony ájulás szállotta meg.

Hogy ezen állapota meddig tartott, nem tudja, de gyanítja, hogy csak rövid ideje vesztette el az eszméletét. Végül kijelenti, hogy

nemzetnek nagysága: ebből okuljon az osztrák-magyar birodalom, a mely geográfiai fekvésénél, ethnografiai viszonyainál s a monarchia nagyságánál fogva is predestinálva van a nagyhatalmi állásra.

Nos hát mutasson Plató tanítványa még egy nagyhatalmat, a melynek olyan gyönyörűséges ethnografiai viszonyai vannak, mint ennek a különböző országokból összetákolt, egymással marakodó, különböző nyelvű, széthúzó törekvésekkel telített népnek tarka halmazából álló nagy monarchiának. Hisz minden államnak a nagyhatalmi jelleget első sorban is az adja meg, hogy egy-egy nagy nemzet képezi annak élő tartalmát. Maga a „Magyar Szó” nagy nemzetek tengerentuli versengéséről beszél, a világgazdaságban való szereplést a nemzetek nagyságának fokmérője gyanánt állítja oda. Hát hol van ebben a mi monarchiánkban az a nagy nemzet, mely ezt nagyhatalmi szereplésre predestinálja?

Azt mondja a „Magyar Szó”, hogy a nagyhatalmi állás attribútumai bennünket is ékesítenek — névleg. Ausztria-Magyarország az európai koncertben szintén szereplő hatalom — a papíron. Nem állunk az első sorokban ott, a hol a világesemények láncolatát kovácsolják, mert hiányzik bennünk a vállalkozó hajlam és bátorság. Ám mindamellett büszkélkedünk nagyhatalmi jellegünkkel, s ne adj Isten, hogy valaki kétségbe merje vonni hivatottságunkat a világ sorsának eldöntésében való szereplésre!

Nos, e hazugsággal szakítanunk kell! — kiált fel a főudvarmesteri cikkező s ebben igazat adunk neki, de azzal a nagyhatalmi hazugsággal nem úgy szakítunk, ha tetézzük azzal a másik hazugsággal, hogy nekünk nem való, drága és céltalan kalandokba rohanunk csak azért, hogy megmutassuk nagyhatalmi mivoltunkat.

Szakítsunk azzal a hazugsággal, hogy nagyhatalom vagyunk s hagyjuk ezt a

mindezen állításokat akár esküvel is kész megerősíteni.

Az őrségen jelenlevő kürtössel azonnal a készültség után riadót fuvattam, mely alig tíz perc leteltével, egy tizedes parancsnoksága alatt hat emberrel rendelkezésemre állott. A parancsnoknak némi utasításokat adtam és a volt őrszemet is magamhoz szólítva elindultunk a helyszínére, a hol az az állítólagos fekete tárgy a levegőbe repült és eltűnt. De hiába kutattuk át az erdő egy részét és hiába kerestük reggelig, még sem találtunk semmit, a mi tényleg az őrszem állításait bizonyította volna.

Miután kutatásunk meddő maradt, vizszatértünk a laktanyába, a hol hozzáfogtam reggeli jelentésem elkészítéséhez, melyet rendszer időben be is adtam.

Az aznap délután megjelenő zászlóalj napi parancsban tisztán olvasható volt, hogy másnap délelőtt tizenegy órakor a volt zászlóalj ügyeletes és a volt őrszem parancsnok, illetékes század által zászlóalj kihallgatáshoz vezetendők.

* * *

Felvirradt a másnap, azon nagy nap, mely reám nézve újabb meglepetést volt hozandó. Ugyanis midőn a zászlóalj kihallgatásnak vége volt és őrszemünk ott is csak azt ismételte, amit már nekem előadott volt, az akkor ott jelenlevő zászlóaljparancsnokunk, ki elismert vasszigoru, de amellettt igazságos őrnagy volt, szemét összehúzta és szája körül

luxust azoknak a nagy nemzeteknek, a melyek rendelkeznek a hozzá való feltételekkel. A főudvarmester úr se azért akar velünk hódításokat csináltatni, mintha olyan nagyon a szívében feküdnék a monarchia világhatalma. Megelégednék ő sokkal kisebb hatalommal is, mint Magyarország satrapája és csak azért beszél a bécsi százaj szerint, hogy onnét magának ezt a hatalmat megkaparíthassa.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. július 9.

Baranyavármegye köztörvényhatósági bizottsága ma tartotta évnegyedei rendes közgyűlését. A közgyűlés nagy érdeklődés mellett folyt le s bár délutáni félkettőig tartott, a megye urai mégsem hagyták ott. A karzat is tele volt érdeklődőkkel, kik között még hölgyek is szorongtak.

Bíró Fejérváry Imre dr. főispán pont tíz órakor nyitotta meg a közgyűlést s a napirend előtt első sorban

tiszteletbeli kinevezések

bejelentése jött sorra. A főispán ugyanis a törvényben előírt jogánál fogva *tiszteletbeli főjegyzővé* kinevezte Vadnai Jenő másodaljegyzőt. Továbbá *tiszteletbeli főügyészekké* kinevezte Benkő Gyula, Szivér István, Margitay Péter és Krausz Győző tb. ügyészeket. Végül dr. Rüll Béla mohácsi ügyvédet *tiszteletbeli ügyészszé* nevezte ki a főispán, kinek eme bejelentéseit a közgyűlés zajos éljenzések között vette tudomásul.

Napirend előtt ki sem óhajtván felszólalni, következett

az alispán jelentése.

A jelentés a gazdasági viszonyokat ismerteti bevezetésében, mely szerint elemi csapások és jelentékenyebb károk az évnegyed folyamán nem fordultak elő, a gazdasági munkásközvetítés életbelépett és folyóvizeink állása nem volt veszedelmes. *Közbiztonsági viszonyaink* jók voltak. Új egyesület keletkezett 3 a pécsi járásban, 1—1 pedig a mohácsi, hegy-

azon különös mosolyok egyikét vettem észre, mely akkor jelentkezett arcán, midőn olyant állítottak neki, amit el nem hitt.

Ebben a pillanatban, mintha hálgyog hullott volna le szemeimről, midőn egy pillantást vettem embereimre, észre vettem azt, hogy úgy reszket, mint a nyárfa levél. Rögtön gyanum támadt, hátha ez az ember engem is csak felültetett és nem úgy adta elő a dolgot, mint az történt. De hiába tépelődtem, már beláttam magam is nagyon jól, hogy későn van és a dolgon nem lehet változtatni semmit.

Őrnagyunk, ki emberünket már legalább is tíz perc óta figyelemmel vizsgálta, végre kiadta a parancsot, hogy mi eltávozhatunk, azonban a volt őrszem kövesse őt a saját dolgozó szobájába, melynek ajtaját maga után gondosan be is tette.

Szobájába érve, őrszemünkkel az oldalfegyverét és tölténytáskáit letétette és felszólította, hogy mellette a bőrdíványon foglaljon helyet.

Az őrszem ezt annál is inkább megtette, mert bizton remélte, hogy hősies magaviseleteért dicséretet nyerend.

Reményében megerősítette az is, hogy zászlóaljparancsnokunk kivette dohánytárcáját és abból egy finom szivart kivéve tette azt emberünk szájába, sőt maga gyújtotta azt meg.

Arra, hogy ez tán valami furlangos kelepce, a világért sem gondolt emberünk, az ő egyszerű eszevel.

Hisz ő dicséretre számított!

hát, pécsváradi és szentlőrinci járásban; az egyetek összes száma 242 volt. Naredi József, klagenfurti illetőségű egyén, Villány községben honosságot nyert és állampolgári esküt tett. Stimakovics Mária, németbolyi illetőségű egyén, állampolgárságát távolléte miatt elvesztette. A *törvényhatósági közutak* állapota jó volt; a laskó—hercegszöllősi, a szászvár—mágocsi és a szászvár—bikali utzakaszon folyt az építkezés. Az utadó kivetése befejeztetett.

A *közegészségügyi viszonyok* javultak; a fertőző bajok, melyek — mint a difteritisz, vörheny és kanyaró — eleintén szintén sűrűen fölléptek, az évnegyed vége felé már alig fordultak elő. Ezen fertőző bajok közül a vörheny mutatkozott felléptében legmakacsabbnak és letolyásában legsúlyosabbnak, míg a kanyaró rendkívül enyhe természetű volt. Trachoma eset összesen tíz fordult elő. A hevenyfertőző kórok *Dályok, Sumony, Velin* és *Csikóstóttosón* elkerülhetetlenné tették az iskola bezáratását, legtöbbször a betegségnek az iskolaépületben való fellépte miatt; de a legutóbbi iskolán kívül a többi az évnegyed végén már újból megnyitott. *Hidasdon* a vörheny terjedése miatt az iskola a szokottnál valamivel korábban (pünkösöd után) megtartott záorvizsgálattal beszüntetve lett; ugyanezen okból a védhímlőoltás is elhalasztott. Egyéb a rendezektől eltérő óvintézkedések a betegségek elhárítására nem fogantatosítottak. Az első segélynyújtás rendszeresítésére és egyöntetűvé tételére a belügyminiszteri rendelet értelmében intézkedés történt úgy, hogy több helyen az előjáróság, gyári előmunkások és tűzoltók már a megfelelő kioktatásban részesültek. *Ciráky József dr.*, rácpetrei körorvos, állásáról leköszönt. Az *állategészségügy* némi hanyatlást mutatott; de aggodalomra nem adott okot, bár a sertésvész és sertésorbác is uralkodott több helyen.

A *katonai ügyekből* a múlt évnegyed főmozzanata a folyó évi fősorozás befejezése volt; ennek eredménye a következő: elővezettetett a pécsi járásban 527, besoroztatott 176; baranyaváriban elővezettetett 746., besoroztatott 315; hegyhátiban elővezettetett 734, besoroztatott 208; pécsváradiban elővezettetett 536, besoroztatott 231; siklósiiban elővezettetett 458, besoroztatott 190; mohácsiban elővezettetett 697, besoroztatott 299; szentlőrinciben elővezettetett 518, besoroztatott 203. Tehát

De a dicséret csodálatára még mindig késétt.

Végre őrnagyunk elérkezettnek látván az időt a cselekvésre, felállt, emberünknek erősen a szeme közé nézett és minden egyes szót hangsúlyozva felszólította, hogy, miután rajtuk kívül senki sincs a szobában, adja elő a dolgot úgy, amint az történt. Ő senkinek sem fog szólni egy szót sem. Teszi pedig ezt azért, mert ez az esemény őt nagyon érdekli.

Őrszemünk a reá szegzett szemek hatása alatt, akadozva felelte, hogy a mit már egyszer mondott, azt ismételheti most is. Azonban egy hirtelen jött erős arculcsapás, csakhamar arról győződttette meg ő kelmét, hogy itt emberére akadt és nem fogják neki elhinni az általa kigondolt mesét; miért is neki fogott az igazság elmondásához.

Midőn őrhelyére felvezettetett, már oly álmos volt, hogy alig tudott a lábain megállani.

Alig hogy őrhelyét elfoglalta, első dolga volt magának egy alkalmas helyet keresni és lefeküdni. Fegyverét pedig maga mellé a földre tette . . .

Az álomtól elnyomva, rövid idő múlva el is aludt és egy teljes órahosszat alhatott. Midőn felébredt, nagyon meg volt ijedve, ha vajjon nem járt-e valaki az alatt az idő alatt őt vizsgálni. És ha netán járt valaki, hogy minden gyanut eloszlasson, találta ki azt, hogy elsüti tegyverét, hozzá gondolván a már fent elmondott mesét.

összesen elővezetett 4216; besoroztatott 1537 egyén.

Az 1873: XX. t.-cikk rendelkezése értelmében folyó év tavaszán teljesített *lóosztályozás*, úgy kocsis és szekérszeirás feredménye a következő: elővezetett lovak száma a pécsi járásban 3979, alkalmasoknak oszt. lovak száma 477, ló-fogatok száma 2775, ökrösszekerek száma 748; baranyavári járásban elővezetett lovak száma 7887, alkalmasoknak oszt. lovak száma 2223, ló-fogatok száma 4585, ökrösszekerek száma 330; hegyhátiban elővezetett lovak száma 4105, alkalmasoknak oszt. lovak száma 1110, ló-fogatok száma 3606, ökrösszekerek száma 455; pécsváradi-ban elővezetett lovak száma 4744, alkalmasoknak oszt. lovak száma 636, ló-fogatok száma 2260, ökrösszekerek száma 574; síklósiban elővezetett lovak száma 6289, alkalmasoknak oszt. lovak száma 988, ló-fogatok száma 3956, ökrösszekerek száma 238; szentlőrinciben elővezetett lovak száma 6495, alkalmasoknak oszt. lovak száma 1150, ló-fogatok száma 4142, ökrösszekerek száma 551. Összesen: 33,499 ló vezetett elő, 6584 ló osztályoztatott, 21,324 ló-fogat volt és 2896 ökrösszekér.

Áttérve az *ügyforgalomra és a tisztviselők működésére*, a jelentés jelzi, hogy a közigazgatás menete általában véve rendes, a közegek működése pedig kielégítő volt, mégis ezen eredmény biztosítása az összes erők megfeszített tevékenységét igényelte. A közigazgatási eljárás javításának és egyszerűsítésének égető kérdése végre napirendre került és az e részben szükséges intézkedések céljából tanulmányok folynak; az alispán felhívta az összes közegeket, hogy mindenki tegye meg megokolt javaslatát, melylyel a kitűzött célt elérni véli; a javaslatok alapján a hatáskörébe eső eljárás javítása iránt mielőbb megteszi intézkedéseit.

A *pénztári forgalmat* illetőleg úgy a házipénztárt és az abban kezelt alapokat, mint a gyámpénztárt havonként, jelesen április hó 24-én, május hó 25-én és június hó 18-án megvizsgálta az alispán és jelentheti, hogy mindenkor kifogástalan rendet és pontoságot állapított meg. A házipénztár évnegyedes záratakor a főösszesítés szerint találtatott: készpénzben: 42.296 korona 98 fillér, kötvényértékben: 1.387.669 korona 98 fillér, összesen: 1.429.966 korona 36 fillér. A gyámpénztárban június hó végével volt: készpénzben: 50.262 korona 10 fillér, kötvényértékben: 3.163.504

Gondolatát tett követte. És midőn lépéseket hallott, a lőszerraktár ellenkező részére feküdt és mint valamely beteg kezdte el a nyöszörgését is.

Zászlóaljparancsnokunk, midőn mind-ezeket végighallgatta, azonnal századparancsnoka után küldött, tudtára adandó, hogy a volt őrszemmel a tényázvlatot azonnal vegye fel, annak megtörténte után pedig tartóztassa le. Mindezt még aznap pontosan teljesítették.

A tényázvlat felterjesztése után a kerületi parancsnokság elrendelte a volt őrszem bekísértetését a kerületi fogházba.

* * *

Az ezt követő események után két hétre megjelölt kerületi parancsnok a következő hadbíróági ítélet volt olvasható:

N. N. x. ezred, 6. századbéli honvéd azért, mivel mint szabályszerűen felvezetett lőszerraktári őr, őrhelyén elaludt és midőn felébredt, hogy magáról minden gyanút elhárítson, puskájával éles tölténnyel a levegőbe lött, bűnösnek mondatott ki az őrszolgálatban való kötelességsértés büntetésében és ezért hathavi, hetenkint egyszer kenyér és víz melletti böjttel, a böjti napokon kemény fekhelyvel, büntetésének első, harmadik és ötödik havában magán fogságba zárással súlyosított súlyos börtönre ítéltetett.

korona 14 fillér, összesen: 3,213.766 korona 24 fillér. A gyámpénztár múlt évi mérlege f. évi május hó 28-án tartott rendkívüli közgyűlésből előírt határidőben fölterjesztetett.

A *községi ügyeket* illetőleg a múlt évi községi birói számadásokból ez időszerint felülvizsgáltatott 166 darab, fölülvizsgálat alatt áll 59 darab, be nem érkezett 132 darab. A hátralékos birói számadások mielőbbi beterjesztése iránt intézkedett az alispán. Az évenként megejtetni szokott községvizsgálatokat ez évben is elrendelte és azoknak pontos fogantatása iránt a járási főszolgabírákat utasította. A *vármegyei árvaházban* a múlt évnegyed végén megtartott záróvizsgálat jó eredménnyel végződött; az árvaház egyébként is rendes és kielégítő.

Végül a *fegyelmi ügyeket* illetőleg jelenti az alispán, hogy tisztviselő ellen egy esetben hozatott fegyelmi határozat, ugyanis az árv. első jegyző 200 korona pénzbírsággal sújtatott; a kezelő személyzet köréből *Ribits Lajos* rendes díjnok jogerősen fegyelmi határozattal 10 korona pénzbírsággal büntetett. A községi közegek közül fegyelmi eljárás alá vonatlat a pécsváradi körjegyző, a püspöklaki bíró és *Egyed Lidia*, Ózd községi szülésznő; fegyelmi határozattal befejezést nyert a helesfai, mágoctsi, pellérdi, nagytótfalusi és pécsváradi jegyzők, úgy a vörösmarti községi szülésznő, Vaszar község előjárósága, a nagytótfalusi községi bíró, a mágoctsi körorvos és a püspöklaki községi bíró fegyelmi ügye. A többi fegyelmi ügyek folyamataiban vannak. Rendbíróság tisztviselő ellen nem alkalmaztatott; községi közegek ellen e címen 12 esetben 126 korona rovatott ki.

Ezt a jelentést *Koszits Kamill* főjegyző a mint olvasni kezdte, *Benkő Gyula* állt tel szólásra s hivatkozván arra, hogy a jelentés megjelent egész terjedelemben a vármegye hivatalos lapjában s mivel mindenki előtt ismeretes, tekintsek felolvasottnak.

Simonffay János nem akarja, hogy ez általános szokás legyen. Csak ez alkalommal fogadja el az indítványt, hogy az idővel takarékoskodhassanak.

A közgyűlés erre a jelentést felolvasottnak jelentette ki s mivel senki se kívánt hozzászólni, következett a harmadik tárgy,

a gyámpénztári ellenőri állás

választás utján betöltése. A főispán a kijelölt bizottságba meghívta *Mándy Samut*, *Benkő Gyulát* és *Jagits Józsefet*; a közgyűlés pedig az alispán ajánlatára beválasztotta *Stajevits Jánost*, id. *Jeszenszky Ferencet* és *Simonffay Jánost*.

A kijelölt bizottság működése tartamára a főispán a közgyűlést felfüggesztvén, azt újból féltizenegykor nyitotta meg, a mikor is bejelentette, hogy a kijelölt bizottság első helyen *Bencsik György*, magy. kir. adótisztet, második helyen *Molnár Sándor* gyámügyi segédkönyvvivőt és harmadik helyen *Karch Géza* díjnokot jelölte. Bár a közgyűlés hangulatából előre látszott, hogy *Bencsik* az általános jelölt, a főispán elrendelte a szavazást s a szavazatszedő küldöttség elnökeül *Benkő Gyulát*, tagjaiul *Stajevits Jánost* és id. *Jeszenszky Ferencet*, jegyzőjeül pedig *Vadnai Jenő* tb. főjegyzőt hívta meg.

Háromnegyed tizenegykor ért véget a szavazás s *Benkő Gyula* kihirdette, hogy összesen nyolcvankét szavazat adatott be, melyből nyolcvan szavazat *Bencsik Györgyre*, *Molnár Sándorra* pedig két szavazat esett.

Bencsik György tehát csaknem egyhangulag megválasztatott gyámpénztári ellenőrnek, mire úgy ő, mint a tiszteletbeli új tisztviselők letették a hivatalos esküt.

A közgyűlés ezután tudomásul vette, hogy a kultuszminiszter a megyének köszönetét nyilvánította a *kaposvári siketnéma-iskola* javára tett kétszáz forintos adományáért. Majd a *vármegyei szabályrendelet* II. fejezete 3-ik részének és az *utbiztosokról* szóló szabályren-

deletnek stiláris módosításait fogadták el; a *tűzrendészeti szabályrendelet* pedig az alispán elnöklete alatt *Benkő Gyula*, *Jagits József*, *Madarász István* és *Simonffay János* tagokból álló bizottságnak adták ki módosítás végett.

A *kácsfalui körjegyző-választás* keltett nagyobb vitát ezután. A választás jóváhagyását javasolta az állandó választmány s ezzel szemben *Darázs Ödön* dr. a választás megsemmisítését indítványozta, törvényes és formai okokból. *Benkő Gyula* az indítvány ellen beszélt, zajos eljenzések közben bizonyítván a választási eljárás törvényes és formailag is helyes voltát.

Jagits József hivatkozik a községi törvény 80-ik szakaszára, mely szerint a nyilvános ülés nem lett betartva s a 83-ik szakasz szerint a választó községek együttes gyűlésére vonatkozó rendelkezés is megsértetett. A szavazatok külön szobában szedetvén, nem tartatott be a nyilvánosság sem s e szerint a választás jóvá nem hagyható. Indítványozza, rendeljen el a közgyűlés vizsgálatot a fentebiekre nézve.

Simonffay János szerint sem tartatott be a törvény. A választás nyilvánossága meg lett sértve, mert a választók a szavazást nem ellenőrizhették. A szavazatok nem vétetvén be a jegyzőkönyvbe, ez sem volt helyes és törvényes eljárás. Tehát a választás megsemmisítendő.

Koszits Kamill főjegyző a választás helyessége mellett érvelvén, *Hesz Mihály*, kácsfalui lakos, ki a választáson bizalmi férfiként is résztvett, akart még szólni, de a főispán érdeklősége ellen emelt kifogást s megkérdezte a közgyűlést, eltekint-e az érdeklőségtől. A közgyűlés hallani akarta *Hesz Mihályt*, de az — megköszömvén a bizalmat — az elnöki figyelmeztetésre elállt a szótól.

Erre a főispán felállással való szavazást rendelt el s a közgyűlés nagy többsége — ötvenhat szavazó — az állandó választmány javaslatának elfogadásával jóváhagyta a választást, mit éljenzéssel fogadtak.

Féltizenkét óra volt ekkor s a tárgyszorozatban még csak a 8-ik tárgy s az azzal kapcsolatos pontok szerinti

vasut-ügyek

következtek. A vármegyének az *eszék-községi* és a *hercegszöllős-monostori*, úgy a *b. monostor-kis-községi* helyi érdekű vasutakhoz való hozzájárulását az állandó választmány függőben hagyni javasolja, míg az érdekelt községek mindnyájan nyilatkozni fognak.

Kontra Ferenc a vasutak érdekében beszélt, mely vasutak kiépítését maga Frigyes főherceg erkölcsileg és anyagilag támogatja. Indítványozta, hogy a megye gondoskodjék a vasutak segélyezésének módjáról.

Tormay Károly alispán hivatkozván a szorult pénzügyi viszonyokra, a közgyűlés többsége felállással elvetette az indítványt s a vasutak segélyezését függőben hagyta.

Karancs község a *b.-monostor-kisközségi* vasúthoz harmincezer korona hozzájárulást szavazott meg. Mivel azonban a szavazásban maga az érdekelt vállalkozó, *Elversz Rudolf* is résztvett, a közgyűlés megsemmisítette a határozatot.

Vörösmarth ugyane vasútra negyvenezer koronát szavazott meg. Reális alapot azonban nem mutat ki a kiadás fődözésül s így a közgyűlés a határozatot feloldotta.

Az önálló pénztárossal bíró községek *tüzmentes pénzszekrények* beszerzésére utasítatván, több

kegy- és nyugdíj

megszavazása következett. Özv. *Battyányi Béláné*nak elhunyt férje után kétszázötven korona temetési költséget szavaztak meg, *Rosgonyi Bertalan* elhunyt édes anyja után 150 korona temetési költséget kapott. *Zsolnay Gyula* dr., volt ügyészségi joggyakornoknak a nyugdíjalapba befizetett 123 korona 69 fillért

kiutalványozták. Özv. Fölker Jakabnének 1900. május 1-től évi 339 kor. 45 fillér szavaztatott meg. Özv. Battyányi Belánének 380 korona nyugdíj, négy gyermeke részére egyenként 76 korona évi neveltetési járulék, összesen 304 korona s végösszegben tehát 684 korona nyugdíj és neveltetési járulék adatott. Özv. Németh Józsefné, ki öngyilkossá lett férjével nem élt együtt, nyugdíjkérvényével elutasított; négy gyermeke részére egyenként évi 56 kor. 94 fill., összesen 227 kor. 76 fillér megszavaztatott.

A gazdasági (konvenció) cselédek lakásairól szóló szabályrendeletnek s az erre vonatkozó mezőgazdasági választmányi és gazdasági egyesületi véleménynek a hivatalos lapban leendő közzétételét a közgyűlés jóváhagyta. Morvay Ferenc indítványozta, hogy a megye hivatalos lapjának ezt magában foglaló száma minden megyebizottsági tagnak megküldessék, mit Tormay Károly alispán meg is ígért. Ezután

két jegyző-választás

feletti határozathozatal következett. Bogyay Lőrinc püspöklaki körjegyzővé választván, választását etetés-ítatás és a szavazás szabálytalansága miatt meglebbezték. A választás megsemmisítése mellett Simonffy János szólalt fel, hivatkozván a felebbezésben felhozott érvekre; de a közgyűlés többsége a választás jóváhagyását mondta ki.

Szintén jóváhagyták a német-bolyi községi jegyzőválasztást is s ekkor, öt perccel tizenkét óra előtt a tárgysorozat több kisebb fontosságú pontját egyszerűen tudomásul vették s jóváhagyták Hercegszöllös községnek a monostor-kis-községi vasútra tett nyolcvanezer koronás hozzájárulását. Ekkor következett

két szabályrendelet.

Az ebtartási szabályrendelet módosítását Morvay Ferenc hozzászólása után a közgyűlés elfogadta.

A kéményseprési szabályrendelet úgy módosul, hogy egy-egy kéményseprő csak egy kerületet tarthat meg s az eddig egy kerületet képezett pécsi és szentlőrinci járások is különválnak.

Morvay Ferenc indította meg e tárgynál a vitát s bár már negyedeg felé járt az idő, e tárgy is nagy érdeklődést keltett. Hozzászóltak Stajevits János, Tormay Károly, Koszits Kamill és Simonffy János s a közgyűlés végre belevette a szabályrendeletbe, hogy kémények, tüzhelyek és csövek után külön-külön 6-6 krajcár fizetendő s a díjakat a főszolgabírák szedik be a vállalkozók nyugtái mellett. Ekkor következett több apróbb községi ügy elintézése után

a tiszti főorvos nyugdíjazása.

Dr. Mende Lajos vármegyei tiszti főorvos nyugdíjazás iránti kérvényét tárgyalta ezután a közgyűlés, mely a kérelemnek, annak indokainál fogva helyt adott s a nyugdíj-, valamint az állandó választmány javaslata alapján a főorvos nyugdíjilletményeit, az öt harminc évi szolgálata után szabály szerint megillető évi kétezerkétszáznegyven korona, illetve jelenlegi fizetésének nyolcvan százalékában állapítja meg, 1901. évi január elsejétől kezdődőleg.

A javaslatot a közgyűlés egyhangulag elfogadta s azután Jagics József emelkedett fel szólásra. Mindenkor ünnepélyes momentum — ugymond — az, midőn a vármegyének egy köréből távozó tisztviselőjének nyugdíjaztatás iránti kérelme felett kell a közgyűlésnek döntenie, de ennél sokkal ünnepélyesebb az a pillanat, melyben egy fél emberöltőre kiterjedő, érdemekben gazdag köztisztviselő nyugdíj iránti kérvénye felett kell döntenie. Kellemes alkalma nyílik most — az elválás érzésének fájalmában — a közgyűlésnek arra, hogy számos éven át teljesített buzgó munkálkodást, ernyedetlen vasszorgalmat s ritka körültekintést tőle telhetőleg jutalmazzon is.

Valóban aggodalomra ad okot a dr.

Mende Lajos vm. tiszti főorvos távozása folytán támadt ür, mert kétségesse válik, vajjon nem marad-e a támadt ür örökre, vagy legalább is hosszú időre betöltetlenül?

Nem azért, mintha nem volnának még a vármegyének jelesen képzett szakemberei, kikkel ez állást betölteni lehetne, hanem kárba vesz — legalább a vármegyére nézve — a tudás és a harminc éves tapasztalatok ama kincsese tára, melyet a nyugalomba vonuló főorvos magával visz.

Ha hatalmában volna, úgy nem adna helyt a nyugdíjaztatás iránti kérvénynek, kényszerítene a nyugalomba vonuló orvost arra, hogy nagy tudását, gazdag tapasztalatait a további években is a vármegyének szentelje. De ez elsősorban hiába való fáradság lenne, mert a mily férfias volt Mende Lajos dr. hivatásának betöltésében, bizonyára ugyanily férfias s rendíthetetlen lenne a nyugalomba vonulásnak elhatározása is. Másrészt pedig, ez nem volna jutalma harminc év fáradságos munkájának, mely után a távozó főorvos, jobban mint senki más megérdemli azt, a mit a vármegyétől kér. De vajjon mit is kért kérvényében a főorvos? Semmi egyebet, mint azt, a mi őt törvény szerint megilleti. A vármegyének azonban viszont kötelessége, mulasztatlan erkölcsi kötelessége, hogy nem csak kérelmét teljesítse, hanem egyszersmind Mende Lajos dr. távozása fölött fejezze ki mély sajnálatát, reményét az iránt, hogy a távozó főorvos tudásának és tapasztalatainak tárházát tőle telhetőleg, s a mennyire körülményei megengedik, elvezni engedi a jövőben is a vármegyének, háliját és elismerését lankadatlan szorgalma, ritka ügybuzgalmáért és köszönetét mindama alkotásokért, melyeknek létrejövele a távozó főorvos nevéhez fűződnek. Indítványozza, hogy mindezeket a mai közgyűlés jegyzőkönyvébe iktassa s háliját elismerése külső jeleként a jegyzőkönyv egy példányát Mende Lajos dr. tiszti főorvosnak kézbesítse.

Percekig tartó lelkes eljenzés követte Jagics bizottsági tag szavait s az eljenzés csillapultával még Tormay Károly alispán, Stajevits János és Koszits Kamill vármegyei főjegyző méltaiták a távozó főorvos érdemeit. Koszits Kamill indítványozta, hogy Jagics József beszéde szóról-szóra jegyzőkönyvébe vételessék, mit a közgyűlés szintén egyhangulag fogadott el.

Ezután özv. Ruhwald Jánosné, elhunyt unokája: néhai Ruhwald volt vármegyei rendes díjok után felmerült gyógyítási és temetkezési költségek fedezésére nyújtandó segély iránti kérvényét tárgyalta a közgyűlés, mely az állandó választmány javaslata folytán, tekintve, hogy folyamodónak az elhunyt egyetlen támasza volt, egyszázötven korona segélyt engedélyezett a szegényalap terhére.

Néhány kisebb ügy letárgyalása után nagyobbvitát provokált Bozsok és Szébeny községek eljáróinak felebbezése a segédjegyzői állás rendszeresítése tárgyában hozott alispáni határozat ellen, melyhez Simonffy János szólott, hevesen kikelve a községek tulajdonos megterhelése ellen. A főispán szavazásra bocsájtotta a tárgyat s a többség az állandó választmánynak ama indítványát fogadta el, hogy a két község felebbezése elutasítandó.

Hereg Eszterházy Miklós a Csikós-Tóttóshöz tartozó Mathild puszta, Tarcsa és Keresztes puszta és dr. Stein Lajos felső-mindszenti puszta önellő jellegének megállapítását kérte s a közgyűlés egyhangulag elfogadta a puszták önállósítását.

Ezek után ismét néhány kisebb ügy került tárgyalásra, melyek után

a küldöttségi jelentések

Koszits Kamill főjegyző előterjesztette a számonkérőszék jelentését, melyet a közgyűlés tudomásul véve a számvizsgáló bizottság tagjaiul Madarász István és Simonffy János bizottsági tagokat küldötte ki.

A Schaumburg Lippe herceg cselédjutalomdíjat a jutalomdíj bizottság Jeszenszky Mihály dárda lakosnak ítélte oda, ki leginkább felelt meg a követelményeknek. A honvéd főreáliskola alapítványi hely betöltésére nézve a bemutatási jog gyakorlására felhatalmazott küldöttség jelentette, hogy az alapítványi helyre, mint a követelményeknek leginkább megfelelő, Schnehveisz Béla mohácsi lakost jelölte ki.

Majd Simon József szolgabírónak kihágási ügyekben való biráskodásra történt feljogosítása tárgyában tett alispáni jelentést s a vármegyénél két napidíjas ideiglenes alkalmazását hagyta jóvá a közgyűlés, azután következett

a törvényhatóságok levelezése

Kolozsvár sz. királyi város tanácsának megkeresése Munkácsy Mihály nevére alapítvány tétele iránt.

Heves vármegye közönségének megkereső levelét a járási főszolgabírónak és ezek hivatali személyzetének a bűnvádi nyomozások teljesítése alól leendő felmentése iránt az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pártolása tárgyában.

Szatmár vármegye közönségének megkereső levelét az állami állatorvosi intézmény életbeléptetésére vonatkozó törvényjavaslatnak a fegyelmi eljárást tárgyzó részében leendő módosítása iránt az országgyűlés képviselőházához intézett felirat pártolása tárgyában.

Heves-, Zemplén-, Szilágy- és Zalavármegye, úgy Nagyvárad és Versec városok közönségeinek megkereső levelei az olasz borvám felemelése iránt intézett felirataik pártolása, illetve hasonló felirattal való támogatása tárgyában. Tudomásul vette a közgyűlés.

Ugocsavármegye a Nagy-Szöllösön felállítandó »bárá Perényi Zsigmond« szobor költségeihez való hozzájárulás iránti kérelmét alap hiányában nem teljesítették.

Csongrád vármegye közönségének megkereső levelét a pusztai birtokosok községi adózási kedvezményének megszüntetése tárgyában a képviselőházhoz intézett felirata pártolása, illetve hasonló felirattal való támogatása iránt tudomásul vette a közgyűlés.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítése határidejéül augusztus elsejét tűzte ki a főispán, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Madarász István és Simonffy János bizottsági tagokat küldte ki. Ezzel a 159 pontból álló tárgysorozat véget ért, a főispán éltetésével délután fel két órakor befejezték a közgyűlést.

Zene-egyesületi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól —

Pécs, 1900. július 9.

Városunk zenei életének egyik számottevő tényezője, a »Pécsi Zenekedvelők Egyesülete« tegnap délelőtt tizenegy órakor tartotta évi rendes közgyűlését a »Hattyu«-épület nagyszobájában.

A közgyűlésen megjelentek Majorossy Imre polgármester egyleti elnök távollétében Fekete Mihály elnökle alatt Engel József elnök, a titkári teendőket a csak később megjelent Declava Ignác egyesületi titkár helyett Lenkei Lajos lapszerkesztő teljesítette.

Megjelentek továbbá Sey László kir. tanácsos, dr. Wallerstein Bódog, ifjú Némethy József, Oswald Ferenc, Girardi József, Müller Károly, Krausz Dezső, Wirth János és Koharits Nep. János egyesületi tagok.

Fekete Mihály megnyitván az ülést, felolvasták a titkári jelentést, mely kinyomatva a tagok között szétosztották.

A titkári jelentés, melyet Declava Ignác egyesületi titkár szövegezett, legelőször is kiemeli, hogy minden egyesületnek, mely célját elérni akarja, kötelessége, hogy megalakulása alkalmával kitűzött hivatásának megfelelően, hogy kivívja a közönség osztatlan elismerését,

megmutassa, hogy érdemes a közönség pártfogására.

S hogy a »Pécsi Zenekedvelők Egyesülete« eme kötelezettségének megfelelt, annak legjobb bizonyítéka ama körülmény, hogy az egyesület egyes hangversenyeit mindig nagyobb és nagyobb közönség hallgatja végig s hogy mindig nagyobbodik azok száma, kik belátva azt, hogy az egylet csakis kellő anyagi támogatás mellett felelhet meg nemes hivatásának, az egylet kötelekébe részint mint pártoló, részint mint működő tagok belépnek.

Ami az egyesületnek a zeneművészet terén a lefolyt időnyben tanúsított tevékenységét illeti, különböző zeneszerzők, u. m.: Beethoven, Csajkovszky, Haydn, Schumann, Bloch, Judassohn, Mozart, Grieg, Wienavszky, Mayer, Helmond kiváló zeneművei kerültek előadásra kiváló precizitással, úgy, hogy e tekintetben a legkényesebb zenei érzéssel bíró egyént is kielégíthette. Maga a helyi sajtó is osztatlan elismeréssel nyilatkozott az egylet tevékenységéről.

Az egylet által rendezett hangversenyeken a működő tagokon kívül résztvettek még, illetve közreműködtek Ruh Ernőné, dr. Lauber Rezsőné, Benedek és Károlyi N.-né urnők, továbbá Apor, Kaltnecker J., Zsolnay és Girardi G. urhölgyek.

Sajnálattal emlékezik meg végül a titkári jelentés arról, hogy a folyó évben az egyesületnek két alapító tagja, u. m. Zsolnay Vilmos és Wiesner Rajmár elhalt; az egyesület választmánya az elhaltak családjaihoz részvét-iratot intézett, ezzel akarván leróni némileg halálját, a mivel két nemes alapító tagjának tartozott.

A közgyűlés harmadik tárgyát a pénztári jelentés felolvasása és tárgyalása képezte. A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette a pénztári jelentést, mely szerint nyolcszáznyolcvanhat forint 93 krajcár bevétellel szemben 866 frt 04 kr. kiadás merült föl s így a pénztári maradvány 20 frt 89 krajcárt tesz ki. A közgyűlés ezek után a felmentvényt megadta a pénztárnoknak.

Ezután az 1900. évi költségelirányzat letárgyalása következett, melynek kiadási tételét 1957 kor 78 fillérben állapították meg, ugyanennyi bizton remélhető bevétellel szemben.

Az egyesület jelenlegi vagyona 2691 frt 68 kr. Felszerelésekben és beruházásokban, valamint hangszerek és hangjegyekben 3283 frt 24 kr. Ezt terheli 847 frt 56 kr. alaptőke kölcsön, marad 2435 frt 68 kr., ehhez hozzá adva a tagdíjakból befolyó 256 forintot, lesz összesen a már fentemlített 2691 frt 68 kr.

A következő pontot a Wiesner Rajmár és Zsolnay Vilmos halála folytán megüresedett két választmányi tag helyeinek betöltése képezte volna, de ez a pont tárgyalanná vált, a mennyiben a két heiyet *Justus* Miksa és *Koharits* Nep. János póttagokkal töltötték be.

A tisztikar választása az ez évi rendes közgyűlés tárgyát nem képezte s így a jövő évben is a következő lesz az egyesület tisztikara: elnök *Majorossy* Imre, alelnökök *Fekete* Mihály és jánosi *Engel* József, titkár *Declava* Ignác, pénztáros *Ruh* Ernő, gazda *Girardi* József, számvizsgálók ifj. *Némethy* József és *Preusz* Adolf. Ezenkívül az egyesületnek 25 választmányi, 19 alapító és 121 pártoló és működő tagja van.

Ezek megállapítása után elnöklő *Fekete* Mihály alelnök indítványozza, hogy a számvizsgálói teendőket teljesített *Wirt* János és *Koharits* János egyesületi tagoknak a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon, mit a közgyűlés egyhangulag elfogadott.

Némethy József az indítványok során bejelenti még, hogy előterjesztés végett *Cigányi* Béla kir. ítélőtáblai bíró megemlítette neki, miszerint vett értesítés szerint a jelenleg Rómában lakó *Förster* Gyula, pécsi származású zeneszerző, hajlandó lenne egy legújabb hatalmas zeneszerzeményének kóráit átengedni a zeneegyesületnek, sőt előadás ese-

tén a zenekar betanítását és vezetését is elfogadná.

A bejelentést örömmel vették tudomásul, miután azonban a tárgy hosszabb megbeszélést igényel, annak elintézését a választmányra bízták s a közgyűlés ezzel éppen déli harangszóra ért véget.

Hirek.

Pécs, 1900. július 9.

Utazás a kánikula felé.

Nincs máskülönben. Az akácvirágok elhulltával nem kérjük a cserebogár, sárga cserebogártól, mikor lesz nyár, mert ugyis érezzük, hogy itt van. Meghozták a piké melények, sárga cipők és a szellős és formás bur kalapok.

Mikor az első piké mellény feltűnik a látóhatáron, én akkor mindig fázom. Attól fázom, hogy majd milyen meleg lesz ezután. Ha fürdőháztulajdonos lennék, szeretném a nyarat, így azonban nem szeretem. Mert az ember ilyenkor izzad, lusta lesz, álmatlan, étvágytalan s mint nem fürdőtulajdonos nem is pénzel. És ahogy így elmélkedünk a nyárról, egyszerre csak azon vesszük magunkat észre, hogy mindig kevesbedünk. Az utcák hamisítatlan porát mindig kevesebb tüdő fogyasztja, mert a tüdőbirtokosok legnagyobb része falun nyaral.

Egy ilyen falun nyaraló ismerősömtől kaptam a minap a következő episztolát: »Pajtás! Elhagytam a várost, azt a holt életet... (Hohó, kamerád, ez plagium. Ha jól tudom, Petőfi zöngög így! De mindegy!) Itt fekszem most a törvénybíró kertjében egy cseresnyefa alatt s hallgatom, mint huncutozza a törvénybíró a sárgarigót. Ingujjra vagyok vetkezve, a lábaimon nincs cipő, de a kezem ügyében ott van a hatalmas falusi cipő.

Tudod, ha itt hust akarunk enni, akkor már két héttel a szándék előtt meg kell tenni az előkészületeket. Nyolc falu mészárosának kell tanácskozásba kezdeni, hogy nyolc falu lakossága részére levágjon-e egy hitvány növendék marhát. De ezt is csak felibe tudják kimérni, a másik felét elteszik bucsu napjára.

Tudom, nálatok már kiplakatirozták, hogy a házak belső rekeszei fertőtlenítendőek. Itt ama bizonyos belső rekeszek, mind a külső portán vannak.

Hanem hát, hogy a soromról irjak, el kell mondanom a következőket: Reggel, hogy alig pitymalik, felkeltek s melegen üdvözlöm házigazdámnak, a törvénybírónak a feleségét. Te, — micsoda asszony az! Piros, mint a rózsa, egészséges mint a makk s kívánatos, mint egy hatszázezer koronás osztályosorsjegy.

Mikor ez megtörtént, neki vágok a hátnak. A fűzes alatt szoktam találkozni a tiszteletes urral, aki megkínál tubákkal s elmondja, hogy mit álmodott. Mikor a nap erősen pörköl bennünket, visszaszármazunk a felvégi korcsmába s minthogy a korcsmárosnak három szép leánya van, megiszunk sok-sok pohár söroket.

Tíz óra felé haza nézek s megint melegen üdvözlöm a törvénybírónt s eszem aztán aludtitejet. Akkor lustálkodom a kertvégeben délig. Délben csibét eszünk. Minden nap csibét, hol rántva, hol sütvé, hol forrázva...

Ebéd után újból kezdem, amit elhagytam ebéd előtt. De legközelebb új pontot veszek föl e mostani életem műsorába:

— Elszöktetem a törvénybírónt!

De erről majd legközelebb irok.

Én.

Napirend 1900. július 10-én.

Naptár: kedd, július 10. — Róm. kath.: Amália. — Prot.: Amália. — Görög-kel. (június 27.) Sámson. — Zsidó: Thamusz 13. — Napkél 4 óra 15 perckor; nyugszik 7 óra 52 perckor. — Hold két délbén; nyugszik éjjel 12 óra 15 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelent. csapa ék nélk. hőemelk várható. Közigazgatási bizottság ülése a megyeházán d. e. 9 órakor.

Regále-bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (Rónaky Ignác temetése.)

Tegnap délután 5 órakor temették el *Rónaky* Ignác nyugalmazott rendőrkapitányt, 48-as honvédszázadost az Anna-utca 45-ik számú házból. A temetési szertartást *Hanny* Gábor, pápai praelátus, apátkanonok végezte, nagy segédlettel. A temetés az egész város részvéte mellett folyt le s a temetési menet az Anna-utcából a nagy Flórián-utcán át tért a Kosuth Lajos-utca s onnan a budaikülvárosi temetőbe. A temetésen megjelentek: báró *Fejérváry* Imre dr. főispán, *Tormay* Károly alispán, *Nendtvich* Andor, helyettes polgármester, *Koszits* Kamill megyei főjegyző, *Tróber* Aladár, városi főjegyző, *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, *Schulz* Ferenc és *Sárkány* Ármin rendőrkapitányok, a városi Tanács tagjai, a megyei és városi tisztviselők, a városi képviselőtestület tagjai, *Salamon* József, kir. tanfelügyelő, *Sey* László kir. tanácsos, *Zavaros* Péter, nyugalmazott városi tanácsnok, *Simonffy* János ügyvéd, *Miksik* Ákos, állami főállatorvos, többen a »Nemzeti Kaszinó« tagjai, a községi tantestület s az állami hivatalos testületek köréből. A temetési menetben a városi szegényház tagjai, a »Rudolfinum« növendékei, a pécsi Polgári Daloskör zászló alatt, a 48 as honvédek, a városi rendőrség, a megyei huszárság és az önkéntes tűzoltóság is résztvettek. A »Kegelet« négylovas gyászhintója előtt nagykozári, szemelyi, püspökbogádi és budaikülvárosi polgárok vittek elővirágkoszorukat, legelől egy Drezdából érkezett koszorúval. A gyászkocsi előtt vitték a feketebe vont, az ország cimereivel ellátott nemzeti lobogót; az érckoporsón a gyászoló családól minden felirás nélküli, nemzetiszínű szalaggal ellátott palma és babér koszoru volt; a gyászkocsi hátulján pedig a városi tisztikar kék-sárga szalagos koszoruja függött, rajta e felirással: »Felejthetlen volt kartársuknak — Pécs szab. kir. város tisztviselői.« A gyászkocsi után egy párnán vitték az elhunyt honvédszázadosi csakóját s utána haladtak: özvegye, fia *Rónaky* Kálmán dr.; nővérei; *Simon* József sásdi szolgabíró és neje *Blachier* Aranka; továbbá *Blachier* Zoltán, fővárosi államrendőrségi gyakornok s a gyászoló rokonság. Utánuk pedig a résztvevő nagy közönség beláthatatlan sokasága, mely a harangok zugása között kísérté ki Pécs város nyugalmazott rendőrkapitányát utolsó útján a budaikülvárosi nagy temetőbe, hol a sir beszentelése után a polgári Daloskör elénekelt a »Hazádnak rendületlenül légy hive óh magyar«-t s mikor a koporsót lebecsájtották a családi sirboltba, a gyászbavont nemzeti zászlót háromszor hajlították meg utolsó üdvözléssel a nagy idők tanujának! Az elhunyt lelkiüdvéért ma délelőtt 9 órakor volt a belvárosi templomban a gyászmise, melyet *Magenheim* József plebános celebrált, *Simon* Lajos és *Komócsy* István kaplánok segédlete mellett. A gyászmisén a gyászoló család tagjai, *Majorossy* Imre polgármester s a résztvevők nagy száma volt jelen. A mint a hir bejárta a várost, hogy a közszeretetlen és közbecsülésben álló öreg ur, *Rónaky* Ignác jobblétre szenderült, a Pécsi Polgári Daloskör részvétiratot küldött az elhunyt fiának, *Rónaky* Kálmán dr.-nak, melyben kifejezésre juttatta azon igaz fájdalmat, mely a Pécsi Polgári Daloskört, mint ilyent s annak minden egyes tagját áthatja, együtttérve a gyászoló fiuval, kivel mint egy szív és egy lélek, együtt érez az egész város minden lakója s vele — mondja a részvétirat — mindnyájan közösen és vigasztalatlantul siratják azt, ki neki mindene, a Daloskörnek gyámolítója, pártfogója és példaadója — a szó nemes értelmében — igazi jó atyja volt. Isten végtelen irgalmában és kiszámíthatlan akaratában

megnyugodva, a megboldogult iránt érzett és soha nem halványuló fiui szeretet s emléke iránti kegyelet fájdalmas akkordokat pengget meg szívük húrjain, mely a kis testület nagy halottja iránt való hálának szelid dallamában oldódik fel, mely hála az egyesületet mindvégig el fogja tölteni. A részvétiratot a Pécsi Polgári Daloskör nevében *Vész* Albert karmester, *Szwarc* Károly alelnök és *Hoss* Sándor titkár irták alá.

— **(Ujmise.)** Gyönyörű ünnepélynek volt színhelye tegnap. folyó hó 8-án, Németbóly nagyközség. *Müller* Károly, pécszegyház-megyei áldozópap, ugyanis tegnap mutatta be első szentmiseáldozatát az Urnak, fényes segédlettel. A rokonokon, jóbarátok nagy seregén kívül a hívők százai töltötték meg a tágas templomot. hogy jelen lehessenek egy ifju pap zsenge áldozatánál, részesüljenek annak áldásában. Az ujmisés áldozópapnak manuduktora *Plank* Kamill, németbólyi plebános volt. Evangéliumkor *Hoffmeister* Nándor, olaszii plebános lépett a szószékre s költői lendületű beszédében megható hangon szólt az ifju áldozárhoz, feltárva neki állásának minden oldalát. A mise alatt két gyönyörű szólóének hangzott el, mely az ünnepély fényét csak emelte. A szent mise után az ujmisés pap áldást osztogatott. Délben az ifju áldozár szülőházában barátságos lakomára gyűltek össze a rokonok s jóbarátok s a tősztok hosszú sora éltette az ujmisést. A primiciára Pécsről, sőt Pestről is többen Németbólyra mentek.

— **(A Nemzeti Kaszinó szerdái.)** A Nemzeti Kaszinóban ezután a kerti helyiségben kedvező idő esetén minden szerdán este a cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara fog a kaszinótagok tiszteletére koncertet rendezni. Ez újítás szerint tehát a katonazenekar legközelebbi hangversenye, ha ugyan jobbra fordul ismét az idő, mert szerdán este lesz, folyó hó tizenegyedikén.

— **(Halálozások.)** *Murincsek* Vince ny. m. kir. pénzügyi tanácsos, ma reggel 8 órakor 66 éves korában elhalt. Temetése folyó hó 11-én (szerdán) délután öt órakor lesz a Kossuth Lajos utcai 29 számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmisét július hó 12-én reggeli fél nyolc órakor tartják az Ágostontéri plébánia templomban. Az elhunytat özvegyén kívül három gyermeke és öt unokája, valamint kiterjedt rokonság gyászolja. — *Schäffer* Józsefné szül. *Wannusz* Mária tegnap reggel négy órakor harmincnégy éves korában elhunyt. Temetése holnap, folyó hó tizedikén délelőtt tíz órakor lesz a közpórházból a budai külvárosi temetőbe. Elhunytát férje, öt gyermeke és unokái gyászolják.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru *Fischer* Dénes, *Fischer* Izidor, *Fischer* Jenő, *Fischer* Lajos és *Fischer* Gyula pécsi illetőségű ugyanitt lakosok vezetéknevének »Halász«-ra kért átváltoztatása a belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Felahasztotta magát.)** Szombat este megjelent számunkban megirtuk, hogy a pálya-ntcai 11. számú házban az istállóban valaki fölakasztotta magát. Az öngyilkosság este hat órakor történt s az öngyilkos *Szedlák* Antal, tizenhatéves molnárinas volt, kinek szülei a házban laknak. Hogy mi vitte a fiut az öngyilkosságra, nem tudják. A legnagyobb valószínűség szerint a mesterségével járó sok munka vette el a kedvét az élettől s ezért akasztotta föl magát. Az öngyilkost kiszállították a budai külváros temető hullaházába s onnan ma temették el.

— **(Villám-ütés.)** Mult pénteken d. u. öt óra tájban, eserdésen permetező eső közben óriási dördüléssel beütött a villám az ózdi tanító udvarában levő nyárfák egyikébe, hosszában végighasítva azt, körülötte négyöt méternyire felhasogatva, mintegy felszántva a földet, feltépvé a fák gyökereit. A tanító épen az iskolában, közvetlenül az udvar felőli ablaknál ült és irt, a kinek azonban a rövid ideig tartott fülzugáson — s családja-

nak a nagy ijedtségen kívül mi baja sem történt. A tanító három gyermeke alig néhány másodperccel előbb futott ki az udvarból; az iskolaház nyugati felén levő ablakokat s a szomszéd házakon is néhányat csörömpölve zuzott be a nagy légrázkódás. A veszély elmúltával a falu apraja-nagyja seregesen sietett a veszélyhez oly közel állott tanítójuk látogatására, hálát adva Istennek, hogy nagyobb baja nem történt s nézegetve a villám romboló hatását.

— **(Késelő csordás.)** *Göloncsér* József, túskei mezőőr, megszidta *Faragó* Mihály csordást, a ki a legelőn valami banyagóságot követett. *Faragó* ezért annyira dühbe jött hogy *Göloncsér* botjával fejbe ütötte. Ebből dula-kodás keletkezett, melynek folyamán *Faragó* a mezőört karján és nyakán késével súlyosan megsebesítette *Faragó* ezután maga jelentkezett a bíróságnál.

— **(A fürdés áldozatai.)** *Csontos* Lajos 8 éves kis simontornyai fiu a Sióban fürdés közben belefullt. Holttestét *Harc* határában fogták ki. Kölesden pedig *Kugler* József cipészt ragadták el fürdés közben a habok, s holttestét ma sem találták meg. *Kutytyánszky* Mari tolnai 11 éves leány pedig ugyancsak fürdés közben, az ottani Dunába fulladt.

— **(Császár-madár.)** Mint lapunkat értesítik, *Fekete* István, hörnyéki erdőtiszt, egy hatalmas »császár madarat« lőtt, mely a mi vidékünkön ritka vadászsákmány. A madár állítólag nagyobb egy pulykánál s remek tollazatu. A szerencsés vadász kitömette a ritka példányt s a csurgói ev. ref. gimnáziumnak fogja ajándékozni. Hogy azonban ez a »császár madár« nem-e kacsza véletlenül, arról nem kezeskedünk.

— **(Zivatarok a vidéken.)** Bakóca környékén a napokban óriási zivatar volt, mely erős széllel és hatalmas esővel még a vetésekben is kárt okozott. A zivatar tartama alatt a villám is lecsapott s egy szénaboglyába ütött le, emberéletben azonban szerencsére kárt nem tett. Hasonlóan nagyzivatar és jégverés volt Villány környékén, a pécsváradi járásban és Darócon, hol a szél a templom toronygombját is leverte.

— **(Zászlószentelés.)** A dombovári Katholikus Legényegylet július 8-án, tegnap tartotta zászlószentelési ünnepélyét. A vidéki szakegyletek már előző nap, július 7-én érkeztek s a dombovári Katholikus Legényegylet fogadó bizottsága fogadta őket a vasutnál. Este, július 7-én a zászlóanyának adtak szerenádót, melyet egész Dombóvár végighallgatott. Másnap, július 8-án délelőtt a legényegylet saját helyiségében gyülekezett össze reggel kilenc órakor s innen testületileg vonultak a plébánia lak elé. Tíz órakor kezdetét vette az ünnepélyes szent mise, melyet *Troll* Paul, Ferenc, címzetes püspök pontifikált fényes segédlettel. Közvetlen a mise után következett a zászló ünnepélyes felszentelése, melyet szent beszéd követett. Majd a szöveget verték be a zászlóba s végre Váradi költeményét: *Zászlószentelésre* szavalta el *Szijaártó* Károly egyleti tag. A templomi ünnepségek végeztével kibontott zászlóval vonultak fel az egyletbe, hol *Pigmand* Gyula, világi elnök igen szép beszéde kíséretében elhelyezték a zászlót. Délután fél két órakor a »Korcna«-ban bankett volt, mely alatt magas szárnyalású pohár köszöntök egész sora hangzott el. Ezt követte délután négy órakor disz-gyűlés a »Korcna« nagytermében, melynek programját az elnöki megnyitóval kezdték meg. A szöveget az egyleti dalárda igaz hazafiúi lelkesedéssel énekelte el. *Zászlóbontást* *Virág* Ferencről *Szijaártó* Károly egyleti tag szavalta el nagy hatással; majd meg *Gyenyey* György növendék pap tartott költői lendülettel magvas felolvasást. A műsor többi pontjai: Testvéregyletek beszéde: Szent László, Sze-menyeitől, mit *Dienes* Sándor egyleti tag sza-

vált. Bő szüret, Vidától, melyet *Antóni* Ferenc egyleti tag adott elő s végül: Nem szabad a lánynak . . . Gaál H.-tól, melyet igen szép betanulásban az egyleti dalárda énekelt el általános tetszést aratva — mind igen kitűnően sikerült. Este nyolc órakor pedig zárt körű táncmulatságot rendeztek, melynek ugy erkölcsi, mint anyagi sikere egyfotmán nagyon szép volt.

— **(Kitüntetéssel vizsgázott joghallgatók.)** Ily címmel közöltük lapunk egyik legutóbbi számában a pécsi püspöki jogakadémián e lefolyt tanévben kitüntetéssel vizsgázott joghallgatók névsorát. A hivatalosan beküldött lisztából a leíró tévedése folytán kimaradt *Makay* István joghallgató neve, kit pedig a vizsgálóbizottság ez eddigi gyakorlattól eltérően egyhangulag kitüntetéssel vizsgázottnak jelentett ki a második alapvizsgán. Mivelhogy az érdem — még tévedés miatt se maradhat elismerés nélkül, azért ezennel helyreigazítjuk a hivatalos liszta tévedését!

— **(Esküvő.)** Ma délután fél hat órakor léptek egymással házasságra dr. *Scholtz* István lovag, cs. és kir. ezredorvos és *Eizer* Ilona, *Eizer* János pécsi fűszerkereskedő és neje *Szeifrits* Anna leányával. Mint tanuk *Szmik* Antal városi mérnök és nagyidai *Sávay* János m. kir. honvédszázados szerepeltek. Az új pár frigjét holnap reggel áldatja meg a »Mi Asszonyunk« zárdájának templomában.

— **(Halálos verekedés.)** *Szűcs* József agárdi lakost, a mint hazament a korc-mából, *Grénus* István és társai botokkal támadták meg, s úgy elverték, hogy sebeiben iszonyu kínok közt meghalt. A csendőrség az elvetemült gyilkosokat letartóztatta.

— **(Gazdasági szeszgyár.)** Gazdasági szeszgyárat építenek Mozsón, Somogy-megyében. Először úgy tervezték, hogy egy nagyobb szabású cukorgyárat építtet *Biedermann* Ottó, a mozsói uradalom tulajdonosa; de mivel a vidéken a cukorgyár számára kellő mennyiségű répatermelést biztosítani nem tudtak, gazdasági szeszgyár építésére határozta el magát az uradalom tulajdonosa. A szigetvár-kaposvári vasut kiépülésével a szigetvári járásban termelt répat olcsón lehet majd Kaposvárra, az ottani cukorgyárhoz fuvarozni, miért egy másik gyár építése nem nyújtott volna a termelőknek se jelentékeny előnyöket.

— **(A trafikosok bére.)** A kistrafikok által fizetendő tőzsdebér három évi kivétele most folyik országszerte. A tőzsdebért következőkép állapítják meg a pénzügyi hatóságok: a) a nyers forgalom 3 évi átlagának 1 százalékát fizetik azok, a kik kizárólag, vagy főkép dohányeladással foglalkoznak, b) 2 1/2 százalékát, a kik a dohányeladást más üzlettel kapcsolatban és c) 3 százalékot, a kik szatócüzletben és italmérsi üzlettel kapcsolatban gyakorolják; oly helyeken azonban, a hol az anyag beszerzése a nagytrafik-tól való távolság, vagy más rendkívüli közlekedési akadály folytán nagy nehézséggel jár, a 3 százalék helyett 2 1/2, illetve 2 százalékos kulcs alkalmazását kérheti a kistrafikos. Értesülésünk szerint sok helyütt nem fogadták el a kistrafikosok a felemelt tőzsdebért. Nagyon meg kell azonban gondolniok a dolgot, mert a kitől egyszer bármilyen okból elvonták a trafikengedélyt, az későbbben rendkívül nehezen kap új engedélyt.

— **(Harc a rendőrökkel.)** *Cank* János és több szegárdi híres verekedő legény ősi virtus szerint egymásba kaptak s alaposan eldöngözték egymást. *Morvai* Istvánt és *Herger* Ferenc rendőrök közbeléptek és szét akarták választani a verekedőket. A többi abba is hagyta a verekedést, csak *Cank* János állott ellen a rendőröknek s az egyiknek késsel ment neki. Erre *Morvai* rendőr kardjával két súlyos vágást mért *Cank* fejére. A megsérült verekedőt a kórházba vitték.

— **(Gyilkos napszamos.)** A németbolyi nagyvendéglősnél, *Ohnmacht* Józsefnél, egy *Faber Antal* nevű asztaloslegény, szakmájába vágó munkákon dolgozgatott, hogy életét tisztességesen tovább tengethesse. Egyik este épen elfogyasztotta szerény vacsoráját, a midőn *Laux Ferenc*, eugenfalvai illetőségű, 55 éves napszamos melléje telepedett és pálinkás fejjel boszantani kezdte. Az asztalos legény szó nélkül türte a durva megjegyzéseket; de midőn *Laux* ételébe köpött, lelőtte egyszerűen a padról, a melyen mellette ült. A napszamos erre véres boszút esküdött. Az asztaloslegény mindamellét megette vacsoráját s távozott. Alig ért a nyílt pajta alá, midőn *Laux Ferenc* neki ugrott és gyilkos kézmozdulattal hasát fölmetszette. A megsebesített embernek még volt annyi ereje, hogy megtámadóját a földre teperhette. A vérvesztés miatt azonban eszméletét veszítette, a melyet csak a mohácsi László kórházban nyert vissza. *Laux Ferencet* rögtön letartoztatták s átadták a bíróság kezébe. A megszurtt asztaloslegény sérülése olyan súlyos volt, hogy nem lehetett rajta segíteni: meghalt a kórházban.

— **(Vesztett kutya.)** Nagy Harsány községben a napokban egy fehér szőrű vesztett kutya garázdálkodott. Birkás György ugyanottani lakos három éves kis leányát marta meg a kutya, mely több községbeli ebet is megmarta. A vesztett kutyát most keresik, a megmarta leánykát pedig felszállítják a Pasteur-intézetbe.

— **(Katonaszökevény.)** *Kiss Mihály*, bölskeri születésű, 1897. évben besorozott altüzért, ki az ezred állomáshelyéről, Budapestről, június 1-én megszökött, a katonai parancsnokság megkeresésére a paksi főszojabiro országszerte körözteti.

— **(A Karasica titka.)** A Karasicanak Herceg-Márok község határában levő egyik ágában egy férfi holttestét fogták ki. A községi elöljáróság az esetet a mohácsi kir. járásbírósnak bejelentvén, a törvényszéki boncolás megejtetett. A boncolás a külérőszak semmiféle nyomát sem állapította meg, s így büntény esete nem látszik fönnforogni. De azt a körülményt sem lehetett kideríteni, vajjon az egyébként teljesen ismeretlen egyén baleset folytán fullt-e a vízbe, vagy öngyilkossági szándékból önkényt ölte-e magát bele.

— **(Téli kikötő.)** Szegzárdon a keselyüsi Dunágban serényen folyik a téli kikötő elkészítése, mivel a tél folyamán több hajót oda fognak terelni, hol a jéglezajlás ellen védve vannak a hajók. Az Al-dunán a zimonyi után a szegzárdi téli kikötő lesz a legnagyobb.

— **(Telepednek a cigányok.)** Martonfa községbe tegnap reggel hat kocsis cigány tartotta ünnepélyes bevonulását s a nélkül, hogy arra a hatóságtól engedélyt kértek volna, felütötték sátorfájukat a község határában. A községi bíró azonban értesült a dologról s ismerte a cigányok enyveskező voltát, néhány községi előljárával kiment a helyszínére, hogy távozásra hívja fel a karavánt. A cigányok azonban ellenszegültek s a községi bíró karhatalma ellen azzal védekeztek, hogy összeverekedtek a községi előljárákkal, miközben az egyik cigány úgy találta bottal fejbe ütni *Heréb János* községi esküdtet, hogy az menten eszméletlenül rogyott össze. A verekedő cigányt letartoztatták, a karavánt pedig kitoloncolták a község határából.

TÁVIRATOK.

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárott egy félhivatalos cikket közöl, a mely szerint a beérkezett jelentésekből következtetve Tiencsin és Taku városokban ösz-

szesen 20.000 külföldi katona időzik, míg a külső területen a chinai katonaság száma 150.000 és így jelenleg segítség nélkül győzelemre nincs kilátás. Természetes, írja a lap, hogy ezért az állapotokért felelőssé fogjuk tenni mindazokat, a kik most a hatalom birtokában vannak.

Pétervárról írják, hogy három orosz hadihajó Takuból Port-Arthurba érkezett, hogy ott lövészerkeket és szenet rakodjanak.

Az orosz pénzügyminiszter Csarbinből táviratot kapott, a mely szerint a csöcselék Lvoton állomását megtámadta, a vágányokat szétrombolta, a hidat felgyújtotta. A katonaság a rendet helyreállította.

Berlinbe Tiencsinből sürgönyzik folyó hó 3-diki kelettel: Ma reggel óta a khinaiak az idegen telepítvényeket ismét hevesen ágyúzzák és Seymour tengernagy rendeletére az asszonyokat és gyermekeket, mihelyt lehetséges lesz, azonnal Takuba szállítják.

Berlinből írják, hogy a Wolf ügynökség jelenti folyó hó 2 diki kelettel Tiencsinből: A khinai városnegyedét az oroszok eredménytelenül ágyúzták. A külföldi hatalmak katonái száma mintegy 10 ezer.

Vilmos császár táviratot kapott Khinából, mely szerint a santungi kormányzó a császár távirati közlésére azt válaszolta: „Kezdetben a legnagyobb aggodalomban voltam a Pekingben rekedt európaiak miatt. Ismételten próbáltam kémekeket küldeni és segítséget vinni nekik, de nem sikerült. Most a Pekingbe vivő utak mind tele vannak lázadókkal és minden intézkedés csak még kevesebb kilátást nyújt a sikerre. Mindazonáltal teljesíteni fogom kötelességemet és minden lehetőt elkövetek, hogy az európaiaknak segítséget vigyek.”

A londoni külügyi hivatal az angol konzultól Tiencsinből hat táviratot kapott, a melyek szerint a khinaiak ismét megkezdték az ottani idegen telepek ágyúzását.

Shanghaiból jelentik, hogy az összes brit alattvalók parancsot kaptak Szecsuen tartomány elhagyására.

Csifui értesítés szerint Mukdenben meggyilkolták a katolikus püspököt, két lelkészt és két apátot. A hiszinjuigi dán missziót a boxerek bekerítették. Egy kozák csapat segítségére ment.

Shanghaiból sürgönyzik, hogy a santungi kormányzó parancsot kapott Tiantól 18.000 katonával Nankingba menni. A kormányzó megtagadta az engedelmisséget. A nankingi alkirály eddig nem engedte meg, hogy a Shanghaiból küldött robbanószereket az aknában elhelyezzék.

Jokohamai értesítés szerint a japán kormány tíz hajót bérelt ki, hogy azokon katonákat küldjön Khinába.

A londoni reggeli lapok egy tegnapelőtt Shanghaiban feladott táviratot közölnek, mely szerint egy nagy csapat orosz és japán katonaság, mint egy Nankingon át Paotingfuból érkezett távirat jelenti, a vasut mentén ismét előrenyomult és onnan Huangsuba, Pekingtől délkelet felé 18 mértföldnyire vonult, hol a khinai csapatoknak súlyos vereséget okozott. A harcban ezernél több khinai esett el.

A csekjungi kormányzó, ki eddig Tuan herceg parancsainak engedelmeskedett, most már szintén a déli tartományok kormányzóinak politikájához csatlakozott. Tuan herceg dekretumot bocsátott ki, mely azzal fenyegeti a déli tartományok alkirályait, hogy árulókként fognak velük elbánni.

Hire jár, hogy Tiencsint föl fogják adni, mert nagyon bajos az összeköttetést föntartani. A khinaiak két új ütőget állítottak föl és július 4-én újra megkezdtek a bombázást nehéz ágyúkkal, de ugyanazon a napon a japánok is kaptak nehéz ágyúkat s így hatásosan viszonyozhatták a lövöldözést. Ota, a japán tüzérség parancsnoka elesett.

Egy nankingi távirat szerint a nagy czatornán 15.000 khinai katona tart Nanking felé, hogy a várost megtámadja.

A londoni Daily Mailnak jelentik Shanghaiból tegnapi kelettel, hogy a németek, mikor Pekingben megkezdődött az idegenek megtámadása, megszállták a Csiennieng kaput, míg Csang herceg, a boxerek ellensége a másik három kaput szállta meg. Heves harc támadt, melyben 2000 khinai katona és 5000 boxer esett el. A németek fényes munkát végeztek, mikor két nagy ágyújokkal tisztára söpörték az utcákat a kapu körül. Egy futár, aki július 3-án ment el Pekingből, azt mondta, hogy a követségek élelmiszerekkel el vannak látva.

— **Egy francia ezredes elmozdítása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi lapok a hadügyminiszternek arról a döntéséről írják, melylyel Bougon ezredet, a párisi első vértesezred parancsnokát tisztjétől fölmentette. Azt hiszik, hogy Bougon fölmentése szóba kerül a kamarában is.

— **A boerokról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az angol külügyi hivatal Praetoriából táviratot kapott, a mely szerint a boerek 800 angol foglyot szabadon bocsájtottak és azok utban vannak Angliába.

— **A cár utazik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Miklós, orosz cár — mint Pétervárról jelentik — tegnapelőtt Colomboba érkezett.

— **Darányi miniszter Parisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Parisban a nemzetközi közgazdasági kongresszus tegnapelőtt este záró bankettet rendezett. Meline megköszönte a külföldi hatalmak képviselőinek részvétét. Darányi miniszter megköszönte a külföldi vendégek nevében a francia vendégszeretetet.

— **Hajósok sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Rotterdamból írják, hogy a gozhajózási társaságoknak a lapokban megjelent hirdetménye szerint a továbbiakig megszüntettek a közlekedést Rotterdam és a belga kikötők között. A munkások továbbá elhatározták, hogy a sztrájkoló munkásokkal szemben nem engednek és felkérték a polgármestert a dolgozni akaró munkások védelmére.

— **Drága kis levélke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Biehn János asztaltgyáros és vállalkozó Budapesten a napokban levelet kapott, melyben a levélíró tudatja vele, hogy miután szegény ember, küldjön neki 5000 frtot, mert ellenkező esetben megöli.

Ha pedig ajánlatát elfogadja, tegyen közzé egy kishirdetést. Bichn ijedten rohant a főkapitányságra és bejelentette a levelet. A kishirdetés megjelent, mire a rendőrség detektívjeinek sikerült a zsarolót *Kaszás János* 41 éves gyári munkás személyében elfogni.

— **Összeégett leány.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ujpesten *Stern Magdolna* a Sándor-utca 7. számú lakásában kávét melegített. E közben a lámpát feldöntötte és a kiömlő szesz annyira összeégette, hogy életveszélyes sebekkel került a Károlyi-léle kózkórházba.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

5343. sz.
 Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács János gyulai lakos végrehajthatónak Petkó János szabolcsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a kir. járásbíró területén lévő, Szabolcs község határában fekvő s a szabolcsi 119. számú betétben I. 1—2. sorsz. alatt felvett 85. sz. házra és udvertérre 320 kor. becsárban; mégis u. a. betétben + 2035/1. hrsz. a. felvett szőlőre 548 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi augusztus hó 9-ik napján d. e. 9 órakor Szabolcs község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 32 koronát és 54 korona 80 fillért készpénzben, avagy az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi május hó 22-ik napján.
 A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Bogyay Pongrác
 kir. tvszéki bíró.

3 szám.
 1900. bir.

HIRDETMEY.

Sásd, Oroszló, Varga, Váznok, Kis-Hajmás, Hörnyék és **Egerszeg** községek telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886: XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. törvénycikkekben előirt helyszíni eljárás végett és pedig egyelőre csupán az azonosító **1900. augusztus hó 6-ik** napján, az azonosítás befejezése után pedig a bizottság a községben megjelenend.

Ennélfogva felszólítatnak

1. mindazok, kik a tkönyvben előforduló bejegyzésre nézve okadolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt, a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog tkvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek az átírára az 1886; XXIX. t.-cz. 15—18. és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, vagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos, az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedés kedvezményétől is elesnek.

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Sásdon, 1900. évi július 2-án.

Bándy József,
 betétszerkesztő.

Kádoss Andor,
 kir. albiró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

„Stearoptinum”

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zuzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény**, a **női emlők gyuladása és gyüiése**, a **titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM” laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.